

# РЕШЕНИЕ

№ 4275

гр. София, 27.06.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав**, в публично заседание на 05.06.2013 г. в следния състав:

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова**

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **4292** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл.от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] адрес за кореспонденция-ж.к. „Л. Т.”, [жилищен адрес] вх.”Г”, ап.63, представлявано от управителя на дружеството Б. С. Б. срещу Акт за deregистрация по ЗДДС № 220991300000982/24.01.2013 г., издаден от М. С. - старши инспектор по приходите при ТД на НАП-С., потвърден с Решение № 616/02.04.2013 г. на Директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при ЦУ на НАП.

В жалбата се твърди, че оспореният акт е незаконосъобразен поради противоречие с материалния закон, необоснованост и нарушение на процесуалните правила. Поддържа се, че актът за deregистрация не е връчен на упълномощено от дружеството лице и че извършените две проверки и съставените въз основа на тях протоколи са в нарушение на изискванията на чл.32 ДОПК. Жалбоподателят твърди, че административният орган не е използвал всички предвидени в закона начини на осъществяване на контакт с дружеството, а само един-посещение в офиса на фирмата. Процесуалният представител на оспорващия адв.Б. поддържа жалбата по наведените в нея съображения, като моли съда да отмени акта за deregистрация. Претендира присъждане на разноските по делото

Ответникът чрез процесуалния си представител юрк. К. оспорва жалбата като неоснователна.

СГП редовно призована на изпраща представител и не заявява становище по жалбата. Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № РД-01-22 от 08.01.2013 г., издадена от директора на ТД на НАП-С. е разпоредено извършването на проверка на адреса за кореспонденция по чл.28 ДОПК в рамките на следрегистрационния контрол по ЗДДС на изброени поименно в заповедта търговски дружества, сред които и [фирма]. С Резолюция № 222691300000010 от 10.01.2013 г., издадена от орган по приходите Е. И., проверката е възложена на старши инспектор по приходите М. А. С.. Определен е срок за извършване на проверката – 28.02.2013 г. Провереният е извършил две посещения на декларирания от жалбоподателя адрес за кореспонденция в [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх.”Г”, ет.3, ап.№ 63 – на 15.01.2013 г. и на 23.01.2013 г. Съставени са съответно и два протокола - № 109-1/15.01.2013 г. и № 109-2/23.01.2013 г. В тях проверяващият е отразил констатациите, че на 15.01.2013 г. между 11,00 и 11,20 ч. задълженото лице, негов представител или пълномощник не е открит, блокът е шестетажен, със заключена входна метална врата, като пощенската кутия и звънеца на ап.№ 63 са с табела „Г.” и след многократно позвъняване не е отворено, както и че липсват пощенска кутия и звънец с наименованието на проверяваното дружество. В Протокол № 198-2/23.01.2013 г. е отразено, че на 23.01.2013 г. между 14,00 и 14,20 ч. задълженото лице, негов представител или пълномощник не са открити, след многократно позвъняване на звънеца на ап.№ 63 вратата не е отворена, както и че липсват индиции за наличието на офис на проверяваното дружество. Въз основа на извършената проверка на 24.01.2013 г. органът по приходите издава оспорения акт за deregистрация. Актът е връчен на управителя на дружеството на 07.02.2013 г. и е обжалван по административен ред с жалба, вх.№ 53.06-1803/22.02.2013 г. С Решение № 616 от 02.04.2013 г. директорът на Дирекция „ОДОП” при ЦУ на НАП потвърждава акта за deregистрация. Решението е връчено на 08.04.2013 г. и обжалвано по съдебен ред с жалба, вх.№ 53-00-434 от 18.04.2013 г.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл.156, ал.2 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

С разпоредбата на чл. 176, т. 1 от ЗДДС е дадена възможност на органа по приходите служебно да прекрати регистрацията по ЗДДС на определен данъчен субект, който не може да бъде открит на посочения от него адрес за кореспонденция по реда на ДОПК. Целта на законодателя е да се санкционират неизправните данъчни субекти, които нееднократно нарушават законовите разпоредби и това води до злоупотреби с ДДС.

Дерегистрацията представлява санкция за неизпълнение на установени законови задължения на определен данъчен субект. Едно от тези основания е посочено в чл. 176, т. 1 ЗДДС и то е поради ненамиране на адреса за кореспонденция по реда на ДОПК. Макар законодателят да не е конкретизирал броят на ненамиране на адрес, което да е основание за deregистрация по ЗДДС, несъмнено то трябва да е нееднократно, за да може и органът по приходите да извърши мотивирана преценка, че това ненамиране на адреса е достатъчно основание за deregистрацията на данъчно

задълженото лице.

В процесния случай по делото са приложени два протокола за извършени проверки - № 109-1/15.01.2013 г. и № 109-2/23.01.2013, от които се установява, че дружеството не е намерено на посочения от него адрес за кореспонденция, въз основа на което органът по приходите е приел, че е налице основанието по чл. 176, т. 1 от ЗДДС.

Фактическите основания за издаването на акта са, че в хода на извършена проверка, регистрираното лице не може да бъде открито на адреса му за кореспонденция по чл.28, ал.1, т. 2 ДОПК. Актът за deregистрация е потвърден при обжалването му по административен ред на същите фактически и правни основания.

Оплакването на касатора, че в протоколите от извършени насрещни проверки, които са приложени по делото не фигурират свидетели, каквото е изискването на чл. 50 ДОПК, е неоснователно. Такова изискване законодателят не е въвел в чл. 50 ДОПК. Подписът на лица, извън кръга на приходните органи, е необходим само когато съответното данъчно задължено лице откаже да подпише съответния протокол.

Неоснователно е и оплакването, че дружеството е било намирано на декларирания адрес за кореспонденция друг път и че изпълнява стриктно задълженията си по ЗДДС като подава редовно и в срок СД и регистри. Обстоятелството, че лицето е намирано на този адрес преди е неотнормо, тъй като правно релевантно е положението към датите на проверките. Това, че данъчнозадълженото лице е подавало справки-декларации по ЗДДС също не опровергава констатациите за ненамиране на адреса за кореспонденция. Органът по приходите няма задължение да издирва пълномощник и да връчва съобщения на друг адрес.

Съдът намира за неоснователен и доводът на жалбоподателя за неприлагането от страна на административния орган на всички начини за връчване на кореспонденция по чл.32 ДОПК. Чл.176, т.1 ЗДДС изисква данъчнозадълженото лице да не може да бъде открито на посочения от него адрес за кореспонденция по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Съгласно чл. 29, ал. 1 ДОПК връчването на съобщенията в административното производство се извършва на адреса за кореспонденция на субекта. Не е необходимо цялостно изпълнение на процедурата по чл.32 ДОПК, достатъчно е посещението на адреса най-малко два пъти, което да бъде документирано по съответния ред. На основание чл. 50, ал. 1 от ДОПК, протоколът, съставен по установения ред и форма от орган по приходите или служител при изпълнение на правомощията му, е доказателство за извършените от и пред него действия и изявления и установените факти и обстоятелства.

Налице са материалноправните предпоставки за прилагането на чл. 106, ал. 2, т. 2, б. „б”, във вр. чл.176, т.1от ЗДДС, а с оглед изложеното по-горе, съдът намира, че при упражняването на оперативната си самостоятелност органът постановил процесния акт за deregистрация е действал в съответствие с целта на закона

Предвид изложеното съдът намира, че обжалваният акт за deregистрация е издаден от компетентен орган в законоустановените форма и съдържание, като са спазени процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци, обуславящи отмяната му.

Мотивиран така и на основание чл.160, ал.1,предл. последно ДОПК съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Акт за deregистрация по ЗДДС № 220991300000982/24.01.2013 г., издаден от М. С. - старши инспектор по приходите при ТД на НАП-С., потвърден с Решение № 616/02.04.2013 г. на Директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при ЦУ на НАП.  
Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с връчване на преписи по реда на чл.138 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: